Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 67 (817) ♦ Вівторок, 12 квітня 1994 року ♦ Ціна договірна

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, ПАРЛАМЕНТЕ!

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ ПО ВИБОРАХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

Центральна виборча комісія узагальнила оперативні відомості, одержані від окружних виборчих комісій, про результати повторного голосування, що проводилося 10 квітня. Повторне голосування відбулося у 350 виборчих округах.

Головний підсумок виборів — наша держава має новий парламент. За попередніми даними, з 27 березня всього обрано 330 народних депутатів України.

Зокрема, депутатський мандат здобули Василь Дурдинець, Юхим Звягільський, Микола Жулинський, Володимир Яворівський, Валентин Ландик, Анатолій Голубченко, Юрій Костенко, Іван Заєць, Олександр Лавринович та інші.

У тих виборчих округах, де повторне голосування не відбулося або жоден з кандидатів, які балотувалися у відповідному окрузі, не набрав необхідної кількості голосів, у визначені виборчим законом строки будуть проведені повторні вибори.

Центральна виборча комісія продовжує обробляти оперативні дані про результати голосування, аналізує якісний склад обраних депутатів як у розрізі округів та областей, так і в цілому по державі.

Верховна Рада буде. Яка?

За даними Центрвиборчкому, на 7 годину 30 хвилин 11 квітня обрано 312 народних депутатів України. Ще 12 місць мають зайняти кандидати після ретельного підрахунку голосів.

Спостерігачів найбільше вразив Київ, перевершивши у пасивності навіть Крим. У 15 з 23 виборчих округів столиці, де проходило голосування 10 квітня, вибори не відбулися. Ще у 2 округах ніхто з кандидатів не набрав необхідної кількості голосів. Через три з половиною місяці тут мають відбутися — як і в деяких округах областей — повторні вибори.

Найпопулярнішим у журналістів 10 квітня був столичний виборчий округ № 4, де голосували нинішні керівники України. О пів на десяту ранку, виконавши свій громадянський обов'язок, звідси вийшов Іван Плющ. Він сказав журналістам, що першочерговим завданням нового парламенту бачить формування уряду, який узяв би на себе всі повноваження. Прем'єр, на думку І. Плюща, має бути главою виконавчої влади в Україні. Враховуючи це, нова Верховна Рада має внести відповідні зміни до закону про вибори майбутнього президента і чіткіше визначити його повноваження.

Л. Кравчук сказав, що не висуватиме свою кандидатуру на президентських виборах доти, поки не знатиме, на які повноваження розраховувати. Президент заявив, що стара Верховна Рада України своїм законом про органи місцевого самоврядування відновила радянську форму влади і зруйнувала виконавчу президентську структуру.

Отже, — повноваження майбутнього президента і розмежування повноважень центральних та місцевих органів влади — чи здатна буде це визначити нова Верховна Рада? Чи матиме достатню для цього одностайність?

Вибір зроблено

Уже перше повідомлення про завершений етап повторного голосування, здається, визначило його остаточний підсумок: буде новий парламент України, здатний розв'язувати будь-які, конституційні також, проблеми. Ще б пак! В шістнадцяти округах Харківщини і Луганщини, де повторно голосували 9 квітня, голосування відбулося в тринадцяти, обрано 12 народних депутатів. Тобто на початок 10 квітня усього їх стало 90, а отже, як заявив під час особистого голосування Президент Л. Кравчук, залишилося дообрати ще 211 нардепів, і всебічно дієздатний парламент «народиться».

Стали зрозумілі ще дві обставини. По-перше, остаточно програли ті сили, які не дуже хотіли цих виборів. Точніше — успішного їхнього завершення. Парламент є всупереч виборчому законові, який не дуже цьому сприяв. Всупереч млявим закликам наочної агітації про вибори на вулицях наших міст та іншим антивиборним «хитрощам» тих, хто виборів не хотів. Лідер Руху В. Чорновіл, який голосував на Печерську в Києві, щодо «своєї» дільниці пожартував між іншим: «Бачите, навіть пива у буфеті нема...» І це справді жарт сумний, з підтекстом, особливо з огляду на те, як «обставляли» колись «свої» — комуністичні — вибори.

По-друге, сила і одночасно слабкість парламенту-немовляти в тому, що він усе-таки є. Сила в тому, що він може продовжити і, зрештою, завершити устання якоїсь політичної системи в Україні, визначити її контури: чи то унітарна, чи то федеративна, чи то парламентська, чи то парламентсько-президентська, чи то суто президентська. А слабкість в тому, що жодна політична сила не отримала очевидної перемоги на виборах, а отже, за нового парламенту може продовжитися перетягування ковдри влади між її гілками, може не буде прийнято важливі закони про нові повноваження органів влади, зокрема про повноваження Президента України, а отже, зірвуться президентські вибори 26 червня тощо. А коли згадати, в яких умовах і перед загрозою чого приймали рішення про дострокові вибори і ВР, і Президента, то неважко передбачити, що за стабільність буде в суспільстві, що за порядок буде в державі...

Проте, повторюю, парламент обрано. І є ще час, щоб почати визначатися і щодо Президента, і щодо вертикалі нової виконавчої влади, і щодо місцевих владних органів. І вже від того, як це вдасться зробити, залежатиме, буде парламент Радою Верховною чи поверховою.

Володимир СКАЧКО.

Буковинці вірять демократам

Буковинці знову продемонстрували, що прагнуть змін у суспільному житті, живуть вірою в краще майбуття нашої молодої держави. За попередніми даними, у повторному турі виборів взяли участь понад 75 відсотків виборців. Як сподівалися, найвища активність була в сільських районах, зокрема Новоселицькому, Глибоцькому, Вижницькому та Кельменецькому, де проголосувало 83—88 відсотків. А ось про мешканців обласного центру цього не скажеш.

Депутатами після повторного голосування стали: в Ленінському виборчому окрузі Чернівців — завідувач кафедри германських мов Чернівецького держуніверситету професор Тарас Кияк, Заставнівському — завідувач відділу у справах роздержавлення власності і демонополізації виробництва облдержадміністрації Георгій Манчуленко, Новоселицькому — начальник підвідділу міжнародної торгівлі та іноземних інвестицій Антимонопольного комітету Кабінету міністрів України Юрій Буздуган, Глибоцькому — асистент кафедри російської мови Чернівецького держуніверситету Іван Попеску, Кельменецькому — голова селянської спілки «Бузовицька» Григорій Довганчин.

На Буковині переконливу перемогу здобули представники демократичних сил краю.

У двох виборчих округах депутатів не обрано, бо претенденти не здобули потрібної кількості голосів.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, ПАРЛАМЕНТЕ!

Сподівання не виправдались

У 8 виборчих округах Волині під час повторного голосування 79,5 відсотка виборців взяли участь у голосуванні. Попередні сподівання, що у всіх виборчих округах області будуть обрані нові депутати Верховної Ради України, не виправдались. У трьох виборчих округах — Луцькому-Центральному № 65, Нововолинському № 68 і Ківерцівському № 71 жоден з претендентів не набрав необхідної кількості голосів для перемоги. Можна привітати з обранням депутатами Верховної Ради України віцепрем'єр-міністра України Миколу Жулинського, керівника служби Президента України з міжнародних питань Антона Бутейка, народного депутата України Андрія Мостиського, представника Президента у Ратнівському районі Волинської області Василя Корнелюка, голову правління агрофірми «Колос» Горохівського району Катерину Ващук. Результати повторного голосування показали, що найвищий рейтинг серед виборців на Волині мають представники демократичних сил.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

За низькими цінами

Вже до обіду в області проголосувала майже половина виборців. А хто проснувся раніше, мав рідкісну можливість за досить низьку ціну купити тут же цигарки і горілку, масло і крупу, цукерки і м'ясо. Кажуть, що то так агітувала «партія влади». Тож не дивно, що в другому турі більшість голосів виборців отримали її представники — Ю.Звягільський, В.Ландик, М.Сургай, В.Олексієнко, які і стали депутатами Верховної Ради України. Серед народних обранців — начальник управління сільського господарства області Анатолій Потровко, директор однієї із донецьких шахт В.Анпілогов, відомий місцевий політик Ю.Болдирєв. Таким чином Донеччина делегувала до республіканського парламенту ще 35 своїх представників. В чотирьох виборчих округах області в травні має відбутися повторне голосування.

Всього ж у другому турі виборів взяло участь 64 відсотки донеччан-виборців.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

Поки демократи з'ясовують стосунки

Повною поразкою завершились вибори на Чернігівщині для Руху, УРП та інших демократичних сил. Жоден з їх кандидатів не набрав більшості голосів і не виборов депутатський мандат. Хоча демократи і виробляли спільну стратегію боротьби на виборах, на кінцевому етапі кампанії про неї забули — перемогли вузькопартійні отаманські інтереси. Так, по Чернігівському виборчому округу № 450 два кандидати Руху і один від УРП розтягнули «від себе» голоси виборців (відповідно 4566, 3560, 1710). І, закономірно, всі разом не пройшли на другий тур голосування. Це дало можливість першому секретареві Чернігівського обкому КПУ Г.Долженку успішно виборюти перемість.

Розкладка сил після обох турів голосування на Чернігівщині така: блок центристів представлятиме в парламенті 4 депутати, блок Кучми — 3, КПУ — 3, Селянську партію — 1. У Прилуцькому виборчому окрузі № 422 згодом відбудуться повторні вибори.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Крим: переміг блок «Росія»

Високу активність виявили кримці на виборах до Верховної Ради України і Республіки Крим. В голосуванні, відповідно, взяли участь 61,97 і 66,57 відсотка осіб, внесених до списків виборців.

На виборчій дільниці, де голосував Президент Республіки Крим Юрій Мєшков, журналісти запитали, чи є, на його думку, загроза дестабілізації ситуації в Криму? Мєшков сказав: «Так, є. Це нав'язує нам нинішнє київське керівництво. Поки що, на щастя, все це не має успіху... Ми сподіваємося на нормальні взаємовідносини з Україною, які регулюватимуться найбільш універсальним і досконалим засобом — договором». Коли у Мєшкова запитали, чи була в нього зустріч з представником Президента України в Республіці Крим Валерієм Горбатовим, він відповів: «Ні, не було зустрічі з Горбатовим. Я сподіваюся, що її не буде, доки є Республіка Крим».

До українського парламенту обрано 10 депутатів, серед яких 5 жінок (вибори проходили в 23 округах). У решті 12 округах будуть призначені повторні вибори.

До Верховної Ради Криму вибори відбулися в усіх 49 округах. Переконливу перемогу на них, як і в першому турі, здобув блок «Росія». Він завоював 43 мандати (всього 55—57,4 відсотка обраного складу парламенту).

Всього до Верховної Ради Криму в обох турах обрано 94 із 98 депутатів. В 4 округах будуть проведені повторні вибори. Перша сесія нового кримського парламенту згідно із законодавством Республіки Крим має відбутися 10 травня.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

На блюдечку з блакитною каймочкою

Своєрідний подарунок підніс своєму суперникові — президентові концерну «Бласко» Павлу Кудюкіну головний редактор газети «Огляд» Олександр Штейман: напередодні другого туру він зняв свою кандидатуру, хоча в першому турі й набрав більше голосів, ніж П.Кудюкін. Останньому, отже, депутатський мандат було піднесено мало не «на блюдечку з блакитною каймочкою», оскільки він залишився з виборцями сам на сам, а його суперник ще й закликав через засоби масової інформації мешканців округу обов'язково взяти участь у голосуванні. Мотиви такого вчинку поки що невідомі.

У інших виборчих округах депутатами обрані такі відомі в області й країні особи, як Руслан Боделан, Валентин Симоненко, Віктор Шишкін, Едуард Гурвіц, Вадим Плоткін... Загалом же з 23 округів на Одещині обрано 19 парламентаріїв. У чотирьох округах — Центральному, Малиновському, Чорноморському та Ізмаїльському, за попередніми оперативними даними, вибори хоча й відбулися, та жоден з двох кандидатів потрібної для обрання кількості голосів не набрав. Там, отже, мають відбутися повторні вибори.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Улов лівих

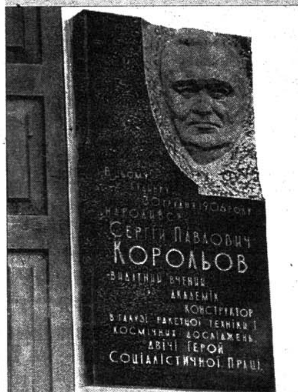
У другому турі виборів, які 10 квітня пройшли в 11 виборчих округах Херсонської області, комуністи одержали аж 5 мандатів. Парламентський «улов» мають також соціалісти, члени Селянської спілки. Серед депутатів-комуністів — Георгій Найда, Андрій Снігач, котрі раніше посідали керівні пости в обкомі, міськкомі КПУ.

Успіх лівих пояснюється, на думку місцевих політиків, загальною складною економічною ситуацією.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсон.

ТУТ ПОЧИНАЛАСЯ

ДОРОГА В КОСМОС

З чого почалося освоєння космосу? З другого століття, коли грецький сатирик Лукіан із Самосати написав історію мандрівки на Місяць, хоч і відверто зізнався, що його «Правдива історія» від початку до кінця — вигадка. Чи все ж таки з 1961 року, коли на розробленому нашим земляком академіком С. Корольовим космічному кораблі «Восток-1» Ю. Гагарін вперше стартував до космосу. Ніхто достеменно не скаже, коли виникає мрія. Людство, як правило, святкує день її народження. І приємно усвідомлювати, що й ми були першими, що і ми стояли біля витоків космічного кораблебудування. А можливо, стоїмо ще й досі... За Нострадамусом, у 1998 році ми маємо встановити контакт з інопланетянами. І тоді всі разом святкуватимемо день 12 квітня як міжпланетний день авіації і космонавтики.

На знімку: будинок-музей Сергія Корольова у Житомирі.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Точка зору

Від держави, від громади чи князька?

Деякі проблеми виборів 26 червня 1994 року

У вирі передвиборчих баталій якось обділеною увагою мас-медіа залишається поки що ще одна подія, здатна істотно вплинути на становлення держави, — вибори Президента 26 червня цього року. Леонід Макарович, зрозуміло, не міг залишатись байдужим до цього і висловив однозначно свою позицію: час їх проведення вибрано дуже невдало — це період відпусток та польових робіт.

Менше згадують вибори депутатів до місцевих Рад та прямі вибори їх голів. Хоча якраз цей захід повинен бути в центрі уваги громадськості, як встановлення «де-факто» федеративної автократичної чи навіть охлократичної держави.

Інтереси депутатів парламенту, які представляють регіональні структури, цілком зрозумілі, адже прийнятий ними закон «Про формування місцевих органів влади і самоврядування» відкриває необмежені перспективи для «дикої» приватизації на місцях без належного контролю з боку держави та його повною відсутністю з боку громадськості. Державні інтереси при цьому, природно, не враховувались. Тому ми отримали юридично неграмотний закон, за умови виконання якого може виникнути безліч проблем, перед котрими кримський сепаратизм виглядатиме дитячою примхою.

Цікаво, що Верховна Рада, як правило, досить консервативна, коли справа торкалася економічних реформ, цього разу проявила воістину революційну рішучість, вирішивши одним махом покінчити з усіма проблемами в державі шляхом уніфікації способів формування органів влади від села до області.

Основні ідеї, закладені в законі:

— прямі вибори населенням керівників виконавчих структур областей, міст, районів та сіл;

— самостійне формування ними виконавчих структур;

— очолення ними представницьких органів.

Практика формування органів влади в різних країнах передбачає існування в тій чи іншій формі цих елементів, однак поєднання всіх трьох не зустрічається ніде. Необхідність величезної концентрації влади в одних руках ще можна було б зрозуміти з огляду на неминучість жорстких дій під час проведення реформ, якби при цьому відновлювалася струнка структура вертикальної підпорядкованості цих осіб урядові. У Греції, Нідерландах чи Франції, структуру управління якої ми досі намагалися сліпо копіювати, керівники виконавчих органів регіонального рівня призначаються урядом, а не обираються Радами чи населенням.

Лише у США кваліфіковані виборці обирають губернаторів штатів. Але й там вони не очолюють представницькі органи. Адже якщо виходити з того, що Рада представляє все населення і голова Ради теж представляє все населення, то в такій Раді один голос голови дорівнює сумі голосів усієї Ради. Якщо наші законодавці поставили на меті створити «кишеньковий», дорадчий орган при голові, свого роду громовідвід для спрямування на нього соціального гніву, то про це й треба було прямо заявляти.

На рівні міста чи села прямі вибори мера як керівника виконавчого органу практикуються в Греції, подекуди в США, Канаді, в деяких землях ФРН. Але й там він не є депутатом представницького органу, хоча може брати активну участь у її роботі без права ухвального голосу. Разом з мером обирається ряд службових осіб, які виконують найважливіші для держави функції — наприклад, начальник поліції чи департаменту поліції.

Випадок, коли голова представницького органу очолює виконавчий комітет і представляє державу, реалізований у містах і селах Франції. Але цей голова обирається радою з числа депутатів, а не всім населенням. Для забезпечення контролю за діяльністю виконавчого органу Рада узгоджує кандидатури всіх службових осіб муніципалітету.

Взагалі право голови виконавчого органу (менеджера) формувати самостійно апарат реалізується лише в невеликих містах англомовних країн. Вже в більших, де комплекс питань значно ширший, ряд службових осіб узгоджується радою — адже помилки в доборі кадрів можуть дорого коштувати громаді.

Звичайно, статуси всіх інститутів влади та функції службових осіб надзвичайно ретельно розписані в законодавстві і уважно контролюються судовою владою з допомогою спеціально створених адміністративних чи земельних судів.

Ми ж намагаємося запрягти коня позаду воза. Ще не створено законодавчої бази, яка б регламентувала взаємовідносини між головами Рад та самими Радами, розподіл компетенції різних рівнів влади, можливість зміщення службових осіб за ініціативою держави та на вимогу населення. Ще не вирішено конституційне питання про устрій держави, а ми вже поспішаємо вибирати, причому незрозуміло кого — представника держави, висуванця громади чи місцевого князька.

Якщо ми не хочемо в черговий раз подивувати світ та відвадити і без того нечисленних інвесторів, слід виваженіше підходити до проблеми формування ефективних органів влади. Звичайно, не може бути й мови про вибори 26 червня цього року — вони просто будуть зірвані. Восени, за обжинками, можна обрати депутатів місцевих Рад, а весною 1995 року — Президента. До того часу, можливо, новообрана Верховна Рада створить закон про розмежування повноважень виконавчої та представницької влад на рівні самоврядування. Тоді, в разі потреби, можна всенародно обрати голів сільських та місцевих виконавчих органів. А питання про перших осіб регіонів слід вирішувати лише після прийняття нової Конституції.

Юрій ГАНУЩАК,
депутат Хмельницької міської Ради, слухач Інституту державного управління та самоврядування.

Резонанс

Не любов, а шлюб з розрахунку?

30 листопада 1993 року «Голос України» надрукував статтю А. Боєчка «Монтеккі й Капулетті на тлі брухту, або Як дилетантизм чиновників заважає працювати підгалузі». Поважаючи «Голос України» як газету Верховної Ради України, де в розділі «Економіка» увазі уряду звичайно пропонують всебічно обгрунтовані матеріали, хочу висловити іншу точку зору з приводу порушеної проблеми.

За часів Монтеккі й Капулетті люди не займалися збиранням брухту і відходів кольорових металів. Їх хвилювали вічні питання: бути чи не бути, що є добро і зло, любов і ненависть. До речі, про любов. Фраза великого Шекспіра: «Коли ваше співчуття таке нав'язливе, така беззастережна, отже, й ваша Любов» — актуальна й нині. Наприклад, «Вторчормети» України не виконують свого основного, головного й єдиного завдання — збирати брухт і відходи чорних металів (останніми роками замість 12 млн тонн на рік не зібрали й 6 млн тонн, що стало однією з основних причин різкого падіння виробництва чавуну і сталі, призвело до необхідності ще більше колупати землю України, виймаючи з неї додаткові мільйони тонн залізної руди з наступними «екологічно чистими» стадіями її переробки). Натомість активно зайнялися нав'язуванням своєї любові «Вторкольорметам» — почали заготовляти брухт і відходи кольорових металів.

Не «Вторчормети», а «Вторметі» ділилися на «Вторчормети» і «Вторкольормети». Незважаючи на те, що в системі «Втормет» існували окремо управління «Вторчормет» і «Вторкольормет», їх злиття змусило країну й досі розв'язувати складне завдання — рафінувати сталь від шкідливих домішок міді й цинку, що потрапили до неї з чорним брухтом.

Слід зазначити, що 1989 року, за останнього псевдоекономічного об'єднання «Вторкольормети» і «Вторчормети» до «Союзвтормету», ДВО «Південвторчормет» Міністерства чорної металургії України до нього не ввійшло, утворивши самостійний концерн, мотивуючи свої дії неприпустимістю ліквідації спеціалізованих підприємств «Вторчормет» в Україні. Тому викликає подив, як ті ж самі відповідальні державні особи в період найважчого економічного становища в Україні можуть доводити сьогодні протилежне.

Україна, на жаль, не має промислових запасів природних ресурсів основних кольорових металів (на відміну від значних обсягів заліза), і вторинні метали є її реальною сировинною базою і національним надбанням України. Тому кожен грам міді, алюмінію, свинцю, цинку, нікелю сьогодні в Україні цінують мало не на вагу золота. Серце обкипає кров'ю, коли за посередництвом усіляких СП й МП кольорові метали з брухту і відходів безповоротно вивозять за кордон для придбання валюти, яку начебто використовують з метою реконструкції заводів.

В Україні виробляють подвійний надлишок сплавів заліза. Чому б згадану реконструкцію і купівлю кольорових металів не здійснювати за рахунок продажу за кордон чавуну і сталі?

Повернімося до «Вторчорметів». Після «заходу» А.Жумикіна («Кримвторчормет») і В.Чижа («Київвторчормет») до Антимонопольного комітету в особі О.Завади я мав з ним двогодинну розмову. Ніби переконав його, що створення «Вторметів» і є пряма монополізація у збиранні брухту і відходів чорних і кольорових металів. Але після мене в О. Завади знову побували А.Жумикін, В.Чиж і М.Дацюк («Київвторчормет»), і він після зустрічі приєднався до них.

Що, наприклад, робить А.Жумикін із заготовлюваними брухтом і відходами кольорових металів? Він у м. Джанкої побудував не плавильний агрегат, а якусь каракатицю для переплавляння брухту і відходів алюмінію,за допомогою якої вилучає лише 60 відсотків алюмінію (у той час, як на заводах концерну «Укркольормет» вилучення складає 92—95 відсотків). При цьому отримують сплав, що не відповідає жодній стандартній марці. Проведений технічним комітетом зі стандартизації аналіз показав, що у виготовлених А.Жумикіним пакетах алюмінієвих відходів знаходили латунні деталі, мідні провідники струму, кулеподібні сталеві балони і т.д.

У другому абзаці статті читаємо: «Доводилося змінювати технологічну ланку, відділяти кольоровий метал від чорного, хочеш не хочеш, а переплавляти й здавати його кольорметівцям доведеним практично до необхідної кондиції». Постає питання, чи бачив А.Боечко цю «технологічну ланку», плавильні агрегати і кондицію кольорового металу хоча б у Київському управлінні «Вторчормет» у пана М.Дацюка чи в будь-якому іншому управлінні «Вторчормету» України?

«Вторчорметівці» жодних збитків не зазнавали за здання «Вторкольормету» низької якості брухту і відходів кольорових металів, що ніколи не доводилися до якоїсь кондиції через відсутність необхідної первинної обробки, а отримували, як і всі інші брухтоздавальники, відповідно до чинного прейскуранту на брухт і відходи кольорових металів з відповідними двосторонньо узгодженими підвищувальними коефіцієнтами.

У «вторчорметівців» є скарб кольорових металів у вигляді брухту і відходів легованих сталей. Наприклад, лише рядова «нержавійка» марки Х18Н9ТЛ містить 9 відсотків нікелю. Чому ж таких брухту й відходів не відділяють, а здають разом з рядовими вуглецевими сталями? За державним галузевим стандартом самих лише груп легованих вторинних чорних металів є 67, та ще 417 основних марок, що їх не можна за хімічним складом віднести до цих груп і також треба здавати і приймати «Вторчорметам» від брухтоздавальників окремо.

«Вторчорметна» ненав'язлива любов до кольорових металів насправді пояснюється не любов'ю до України і піклуванням про її благо, а бажанням добряче поживитися коштом сусіда. До речі, так чинять далеко не всі обласні «Вторчормети». Наприклад, за нашими даними, одне з найпередовіших підприємств у Дніпропетровську (Закора), як то кажуть, мирно, в злагоді, живе з «Вторкольорметом» (Кримцов), розбираючи електродвигуни, що потрапляють до них, і відсортовуючи інший брухт кольорових металів, який регулярно, по 60—70 тонн на місяць, здають «Вторкольормету» за договірними цінами чи відвантажують за його нарядами. Є схожі приклади і в інших областях. У цілому, уряд України встановив, що на підставі Закону про підприємства, антимонопольного й інших законів України збирати брухт і відходи кольорових металів може будь-хто, навіть приватні особи, але тільки за ліцензіями «Вторкольормету». Тому відповідно за виконання держзамовлення із заготівлі (здавання) брухту і відходів кольорових металів, визначеного постановою Кабінету міністрів України від 12 листопада 1993 року «Про порядок формування і розташування державного контракту і державного замовлення на 1994 рік» міністерствам, відомствам і областям України, покладено Міністерством промисловості України на регіональні підприємства «Вторкольормету», що входять до концерну «Укркольормет».

Створення підприємств «Втормет», як засвідчує негативний досвід колишнього СРСР, призводить до розриву народногосподарських зв'язків, що склалися, посиленню економічної анархії в Україні у збиранні й заготівлі стратегічно важливої сировини — кольорових металів; нераціонального використання кольорових металів; збоїв у системі державної звітності; зниження обсягів збирання й заготівлі брухту і відходів чорних металів у зв'язку з вигідністю збору кольорових через різницю цін на кольорові й чорні метали; погіршення якості первинної підготовки брухту і відходів кольорових металів до металургійного перерозподілу; втрат кваліфікованих кадрів спеціалізованих підприємств вторинної кольорової металургії, що, насамперед, практично ліквідує підгалузь народного господарства, що склалася.

У нас нема розбіжностей з керівництвом концерну «Укрвторчормет». Ми разом підготували положення про збирання і заготівлю брухту й відходів чорних і кольорових металів, яку розглядає Кабінет міністрів України, а також проект закону України про металобрухт. Вважаємо, що якнайшвидша ухвала цих та низки інших нормативних актів, поліпшення організації збирання, заготівлі і переробки брухту й відходів як на підприємствах, у закладах і організаціях-брухтоздавальниках, так і на підприємствах «Вторкольормет» сприятиме виконанню встановленого державного замовлення 1994 року із заготівлі (здання) брухту і відходів кольорових металів.

Ю.БИЧКОВ,
директор ДП «Донецьквторкольормет»,
доктор технічних наук.

Орієнтація на гарантовані поставки деревини з інших регіонів, бюджетне фінансування лісогосподарського виробництва, сформований за умов унітарного режиму господарський механізм не спонукали до пошуку резервів виробництва, досягнення оптимальної лісистості території, комплексного переробляння лісосировинних ресурсів тощо.

Потреба розрахунків за деревину у світових цінах ще більше загострила проблеми, піднесла значущість деревинних ресурсів до стратегічної сировини, важеля політичного тиску. Це можна порівняти лише зі станом забезпечення держави енергоносіями.

У СЕМИ НЯНЬОК ДИТЯ...

Ліси і ведення лісогосподарських робіт закріплені за сімома головними фондоутримувачами: Мінлісгоспом, Мінпромом, Мінсільгосппродом, Міноборони, Радами народних депутатів, Мінводгоспом, Мінтрансом України. 28,1 відсотка площі лісів передано в довгострокове користування неспеціалізованим відомствам, де продуктивність деревостанів утроє-вчетверо нижча, ніж у лісах Держлісфонду (Мінлісгосп і Мінпром).

Лісистість території з 1961 року збільшилася лише на 1,4% і досягла 14,3 %, що нижче від оптимального рівня (19—23%) і вдвічі-втричі нижче, ніж у країнах Європи. Ліси України мають несприятливу вікову структуру (наприклад, доля стиглих деревостанів становить 6,8 % за оптимального — 17%), знижену на 20—50% продуктивність порівняно з нормальними деревостанами...

Власні ресурси задовольняють щорічну потребу в деревині на 25—27%, тому для збереження структури випуску галузевої продукції на рівні 1990 року потрібно закуповувати лісоматеріалів на суму до 2 млрд доларів США.

У промисловій переробці деревини не краще. Продукція містить лише 42% загального перероблюваного обсягу, а з одного кубометра деревини виробляють плит, картону, паперу в 6—20 разів менше, ніж у країнах Заходу.

Ринкові умови вимагають докорінної реорганізації господарського механізму, і передусім — системи управління лісогосподарським і лісопромисловим виробництвом. Виходячи з положень проекту Лісового кодексу, основною формою власності на ліси залишиться державна. Це є позитивним положенням, а також передумовою збереження державного відомства з управління лісогосподарським виробництвом.

Але дивує, що Мінлісгосп України, який визначає лісогосподарську політику і відповідає за її виконання, робить спробу залишити в Лісовому кодексі виконання функцій з лісозаготівель і первинної деревопереробки за одним відомством. Як відомо, виконання одним органом функцій лісовирощування, лісоексплуатації, деревопереробки і державного контролю у розвинених країнах світу не практикують. І недивно, що така монополія Мінлісгоспу призвела до негативних наслідків, до порушення Лісового кодексу, розкрадання лісосировинних ресурсів. Сьогодні все це посилюється через недієвість законів, корупцію, неспроможність лісової охорони належно виконувати свої обов'язки.

Українські законодавці пішли шляхом розроблення горезвісної «своєї моделі», орієнтованої на застарілі форми господарювання, що лише поглиблюватиме подальший занепад галузі. Проект Лісового кодексу України до того ж не передбачає досягнення програмно-цільових показників: оптимальної лісистості, ефективного використання біомаси деревостанів, підвищення рівня самозабезпечення в ресурсах і послугах лісу за рахунок власного виробництва.

Складається враження про спробу монополіста «проштовхнути» потрібний законопроект, а процедура розгляду і затвердження розрахована щонайменше на некомпетентність депутатів Верховної Ради України.

Виходячи зі стану навколишнього середовища, вітчизняного та зарубіжного досвіду, управління лісогосподарським та лісопромисловим виробництвом доцільно організувати з урахуванням чіткого розподілу функцій між міністерствами України — лісів, промисловості, охорони навколишнього природного середовища.

Мінприроди як третейському судді доцільно виконувати функції державного контролю за станом і відтворенням лісів, їх охороною і захистом, за додержанням вимог промислової переробки лісосировинних ресурсів.

Мінлісів, якому держава має передати геть усі ліси, забезпечувати виконання функцій щодо відтворення лісів, передачі лісів чи окремих робіт лісокористувачам, державного контролю за користуванням лісом, привласнення плати за користування лісом і послуги лісу, а також привласнення орендних платежів. Як бачимо, з відання Мінлісів пропоновано вилучити функції з лісоексплуатації і первинної переробки лісосировинних ресурсів.

Мінпрому належить забезпечувати виконання функцій з користування лісом і промислової переробки лісосировинних ресурсів.

Заслуговує уваги ведення лісогосподарського виробництва в Карпатському регіоні, де нагромаджено багаторічний досвід комплексного господарювання.

Ідея полягає у створенні державних холдингових компаній на базі корпоратизованих підприємств лісопромислових об'єднань. Державним холдинговим компаніям згідно з укладеним договором між ними та Радами народних депутатів і лісним відомством потрібно надати право і виконання функцій з користування лісом, ведення всього комплексу робіт лісогосподарського виробництва, охорони і захисту лісів.

Такі нововведення допоможуть зберегти на період роздержавлення і приватизації і створену державою індустрію деревопереробки, а також управління нею, і загалом забезпечити реалізацію державних пріоритетів розвитку. Окрім цього, створення державних холдингових компаній на базі комплексних обласних лісопромислових об'єднань Карпатського регіону забезпечить ведення робіт Мінпромом і Мінлісгоспом України за пропонованим функціональним принципом управління, що на ділі буде впровадженням ринкової моделі господарювання в лісному комплексі із забезпеченням державного регулювання.

Я. ДЯЧЕНКО,
інженер лісового господарства,
доктор економічних наук.

Продиктовано в номер

Невідцвітна «Веселка»

Виповнилося шістдесят років видавництву «Веселка». За цей час діти України стали читачами 1,1 мільярда примірників з любов'ю виданих книжок. Зібрані з цієї нагоди веселківчани та їхні гості — колеги з інших видавництв України, письменники, поети, журналісти, представники інших верств населення, а також діти — дійшли одностайного висновку: буде українська дитяча книжка — буде український народ, буде Україна.

З ділового настрою веселківчан випливає, що наші дітлахи і в майбутньому матимуть що читати. Всі присутні щиро приєдналися до висловленого одним промовцем бажання: хай буде рік собачим, але життя людським!

Борис ЛЮБ'ЯЗЬ.

Нафтотермінал: хто надасть землю?

В червні минулого року Верховна Рада України ухвалила постанову «Про погодження місця розташування нафтоперевалочного комплексу (терміналу) неподалік від Одеси, в районі порту Південний. Тепер, коли укладено угоду з інофірмами і починається спорудження комплексу, постало питання про передачу земельних ділянок під будівництво об'єктів терміналу замовникові — Одеському підприємству з експорту-імпорту нафтопродуктів.

7 квітня чергова сесія Одеської обласної Ради народних депутатів розглянула це питання і ухвалила: відмовити у передачі ділянок загальною площею 78 гектарів, порекомендувати замовникові для остаточного розв'язання цієї проблеми знову звернутися до ВР України.

Війна озвалася трагедією

6 квітня з автодрому, що розташований на околиці Шепетівки, завозили землю на благоустрій дворів міста. Машину грунту було завезено у двір п'ятиповерхового будинку по вул. Шишукова, 3-а. У землі діти знайшли чотири старих німецьких стрибаючих міни. Одну з них кинули у вогонь. Стався вибух, одразу загинуло четверо дітей і п'ятеро чоловік важко поранено. Одна дитина з поранених уже померла. Міліція негайно оточила всі місця, куди вивозилася земля. Там теж виявлено такі міни. На місці трагедії працюють сапери, оперативно-слідчі групи, військова та місцева прокуратури.

Згодом у грунті виявлено 36 осколочно-фугасних мін.

Щоб майбутнє не пошило нас у дурні

Двічі на день вуйко Орест взуває гумові чоботи і спускається до Дністра: час заміряти глибину жовто-брудного каламутного потоку. По тому він змінює гумові чоботи на кирзаки і чимчикує у сусіднє село — на пошту, відправляти результати своїх вимірювань. У такий спосіб дядько Орест рухає вперед науку гідрологію.

Таку картину я уявила, розмовляючи із завідувачем відділу гідрологічних досліджень Українського НДІ гідрометеорології Михайлом Сосєдком. За кордоном таких вимірювачів давно замінили автоматичні гідрологічні станції. «А нам довелося скоротити навіть тих дядьків Орестів — закрито 18 гідрологічних постів», — нарікає Михайло Микитович. Це, безумовно, впливає на результати наших досліджень, як і відсутність радіолокаторів, потужної обчислювальної техніки... Тому дощові паводки у Карпатах вчасно прогнозувати не можемо досі.

Український НДІ — єдиний такого профілю в країні. І проблематикою, якої в Росії вистачає на окремий інститут, тут займаються крихітні відділи на 20 чоловік. Та ще й скорочення мало не щодня.

Тому на моє дилетантське запитання, хто склав методику прогнозу з подвійним результатом (теоретично — дощ, практично — сонце), доктор фізико-математичних наук Віталій Прусов невесело усміхнувся.

— А на що ви сподівалися? Проблемами чисельних і синоптичних досліджень займаються 10 наукових співробітників та 2 комп'ютери — не найкращі, до речі... Ентузіазму вченим замало. Знаєте, яка платня у доктора наук і завідділом? 750 тисяч. Коли я тільки-но перейшов сюди, ладен був не звертати уваги на своє жебрацтво. Мріяв захопитися наукою. Але коли почув, як з трибуни Верховної Ради одна державна особа сказала, що коли вчені їдуть з цієї країни, то туди їм і дорога, я замислився. Зацитуйте мою фразу і візьміть її в лапки: «Неук не має права цього говорити».

Вже сьогодні науку роблять пенсіонери. З чим залишимося завтра? Кажуть — немає коштів. Розповім цікаву історію. Для проведення вимірювань мені необхідно чотири вертольоти, орендувати корабель. Адже вітер поводить себе по-різному на різній висоті, а також над морем, лісом, полем чи містом. Я запропонував обійтися без вертольотів, обладнавши відповідною вимірювальною апаратурою телевежу. Довго вибивав гроші. Довго шукав монтажне управління, яке б зголосилося виконати такі роботи. Знайшов. Коли прийшов за грошима, почув: «Ну-у, голубе, де ж ти був раніше? Грошей вже немає».

Відділ, який очолює Прусов, створив унікальну числову систему регіонального прогнозу погоди для України. Аналогів у світі не існує. Є лише надзвичайно складна і узагальнена модель планетарного масштабу. Згадана система дозволяє зменшити масштаб до одного міста. Наскільки виправдає сподівання ця технологія, сказати важко. Для цього треба її випробувати, а коштів катма...

Видно й справді не льотна погода над нашою землею, коли унікальний літак-лабораторію прогнозу погоди нещодавно Дніпропетровським авіазагоном було продано за безцінь. І активні впливи на атмосферу, які експериментально проводились під наглядом вчених НДІ, зупинені в Україні майже повністю. Завідувач відділом фізики атмосфери кандидат фізико-математичних наук Володимир Баханов констатує: коли держава не зрозуміє важливість і економічну доцільність таких досліджень, ця галузь, під яку власне створювався НДІ, загине. Такі роботи проводилися на трьох «полігонах» — Дніпропетровському (по збільшенню та перерозподілу опадів), Кримському (по протиградовому захисту), а також Одеському. Цілі воєнізовані загони виконували такі роботи. Сьогодні створилася реальна загроза їх призупинення. А економічний ефект таких робіт для сільського господарства за будь-якої інфляції перевищує затрати у 2,5—4 рази!

Словом, наганяють хмарки сьогодні не науковці НДІ, а оті самі державні особи. Але пригадую мудрий вислів, вичитаний на стіні кабінету гідролога Сосєдка: «Людина планує майбутнє, а воно залишає її в дурнях».

Ганна РОМАНЦОВА.

Незаконні голоси з-за грат

Вибори-94

Ніякої «погоди» вони і не роблять, оскільки за підсумками голосування 27 березня по Левановському виборчому округу № 180 кандидати, які продовжують боротьбу за мандат нардепа, здобули незаперечну підтримку виборців...

Та лишається фактом, що в установі по виконанню покарань суворого режиму ЯЯ 310/101, розташований у селищі Кам'яному Вільнянського району, в списки для голосування за кандидатів у народні депутати України були внесені прізвища 35 засуджених, вироки щодо яких уже набрали законної сили і вони не мали права брати участі в голосуванні. Це підтвердила оперативно проведена перевірка прокуратурою Запорізької області достовірності фактів, викладених у заяві голови клубу виборців Запорізької області «Україна» О. Попова та голови крайової організації Руху Ю. Василенка до Центрвиборчкому, прокурора області та ще п'яти інстанцій.

Окрім того, з'ясувалося, що вибори народних депутатів України за рішенням дільничних виборчих комісій № 1 та № 7 в установах ЯЯ 310/101 та ЯЯ 310/70 були проведені достроково, 25 березня.

Ці факти могли й не набути такого розголосу, не стали б предметом підозр, якби до другого туру голосування не потрапив начальник управління по виконанню покарань УВС Запорізької області Павло Федотюк. Тепер слід «відмиватися» через недобросовісність і «брак достатнього досвіду» складачів списків виборців, своїх «підлеглих».

Володимир ДУПАК.

Запоріжжя.

Золото Прибужжя

Перші два десятки метрів основного ствола з передбачуваних ста пройшли в Савранському районі Одеської області, що розташований на правому березі річки Південний Буг, спеціалісти «Донецькшахтобуду». Добираються вони тут не до звичного для них «чорного», а до справжнього золота. Геологи вважають, що тутешнє золотоносне родовище «Травневе» — одне з найпотужніших та найперспективніших в Україні. Можна, отже, очікувати, що незабаром державна казна звідси поповниться-таки дорогоцінним металом, на який ми зараз такі бідні.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

А жінки плетуть кохання...

10 і 11 квітня в Національній опері у Києві панував балет Жака Патарозі «Лаїр та Юдита». на Вперше в історії обох держав: Франції та України.

«Лаїр та Юдита» був створений як дует. Черговий раз відомий у Європі балетмейстер Жак Патарозі втілює у танці свої думки про простір і час, численні варіації на тему «гри вдвох» — чоловіка та жінки. Жак Патарозі, завжди уважний і вимогливий у підборі виконавців, цього разу запросив до трупи Антуана Ефруа, Антонію Понс Каро, Фредеріка Сегетта та Клер Енні, з якими і приїхав на гастролі до нашої країни.

Дві жінки плетуть свою пісню кохання. А чоловіки у цей час намагаються вирішити глобальні проблеми, які, в принципі, є звичайним повсякденним життям.

Для вистави Жак Патарозі використав музику Джона Довланда «Лакріме, або Сім сльозин», Дієго Ортіза «Recercadas del Tiattado de Cilossas», Естер Лямандьє «Декамерон», Жана-Батиста Люллі «Комедії та балети».

Залишається тільки додати, що ці гастролі, як завжди, організував Французький культурний центр у Києві, який очолює Бернар Вантом, за сприяння Посольства Франції та Альянс Франсез.

Наталя ФІЛІПЧУК.

На фото Ігоря ШРАМКА: директор ФКЦ Бернар Вантом.

«Оборонка» пішла у наступ

На спільному засіданні виконавчі органи профспілок машинобудування та оборонного комплексу України обговорили ситуацію, що склалася на підприємствах галузей. Відзначалося, що становище занадто критичне, тим часом не вживаються заходи по відновленню виробництва, не вирішуються питання платіжної спроможності підприємств.

На засіданні прийнято рішення домагатися від владних структур вжиття невідкладних заходів по подоланню економічної кризи та нормалізації роботи галузей, а також про проведення 14 квітня цього року пікетування резиденцій Президента і Кабінету міністрів.

У роботі засідання взяли участь і виступили міністр машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії Дмитро Черненко, перший заступник голови Федерації профспілок України Валентин Пожидаєв.

Інф. «ГУ».

Кохаймо вірно й говорімо правильно

До цього закликає посібник «Антисуржик», сигнальний примірник якого вийшов у Львівському видавництві «Світ». Книга містить кілька сотень суржикових виразів, їх нормативних відповідників і пояснень до них.

Актуальність такого видання очевидна. Надто часто у нашій мові, в тому числі в мові педагогів, «зустрічаються помилки». Праця, підготована колективом філологів Львівського університету за загальною редакцією відомого мовознавця Олександри Сербенської, сприятиме тому, щоб помилки траплялися якомога рідше.

Як доповнення до книжки автори посібника пропонують комп'ютерний тренажер, який допоможе позбутися мовних деформацій у щоденному спілкуванні, опанувати найрізноманітніші мовні ситуації, поглибити свої знання з практичної граматики української мови і засвоїти правописні норми. Комп'ютерний тренажер можна придбати в лабораторії комп'ютеризації навчального процесу Львівського університету імені І.Франка.

«Інтелект».

Правління Національного банку України висловлює щире співчуття сім'ї і близьким **Шукрі Юсуповича Цівадзе** — колишнього члена Правління, начальника Кримського республіканського управління Національного банку України у зв'язку з його смертю.

Колектив «Голосу України» висловлює щире співчуття літературному редакторові газети А.О. Усенко з приводу тяжкої втрати — смерті брата

Боримського Романа Олексійовича.

ЗАЯВА
Прес-служби Президента України і Кабінету Міністрів України

Під час своїх недавніх виступів по кримському телебаченню та на прес-конференції Президент Республіки Крим Юрій Мешков вдався до тверджень і оцінок, які заперечують доцільність і правомірність утворення Представництва Президента України в Республіці Крим.

У зв'язку з цим Прес-служба Президента України і Кабінету Міністрів України вважає за потрібне нагадати, що Представництво Президента України в Республіці Крим створено у відповідності до постанови Верховної Ради України від 24 лютого 1994 року «Про статус автономної Республіки Крим відповідно до діючої Конституції та законодавства України» та постанови Верховної Ради України від 17 грудня 1992 року «Про порядок введення в дію Закону України «Про Представництво Президента України в Республіці Крим».

Створення Представництва Президента України в Республіці Крим є не політична акція, як це дехто намагається витлумачити, а нормальний правовий процес формування згідно з конституціями України і Республіки Крим та законами України відповідних владних структур, які покликані забезпечувати взаємодію органів Державної влади Республіки Крим з центральними органами державної виконавчої влади України. Воно діятиме в чіткій відповідності до закону України «Про розмежування повноважень між органами державної влади України і Республіки Крим», його створення не суперечить Конституції і законам Криму. Зрештою, якщо Крим має своє представництво у Києві, то чому Києву не мати свого представництва у Криму? Якщо Юрій Мешков і справді прагне до спільного з Україною розв'язання складних соціально-економічних та інших проблем Криму, то він мав би тільки вітати розвиток механізмів успішної взаємодії.

Не відповідають дійсності і заяви Юрія Мешкова про те, що Президент України пообіцяв йому не порушувати питання про створення Представництва Президента України в Криму. Таких обіцянок не було. Навпаки, Президент Леонід Кравчук під час розмови наголосив, що він проти того, щоб ця ідея навідріз відкидалася, що проблему буде розв'язано в залежності від конкретної ситуації. Президент України не буде нехтувати рішенням Верховної Ради. Отже, посилання Президента Криму на існування якихось домовленостей у цьому питанні не мають підстав.

Аналіз зроблених протягом останнього часу кроків Президента Криму свідчить, що він віддає перевагу не пошукам виходу з економічної кризи, а приймає ухвали, які часто суперечать не лише законодавству України, ба, навіть Конституції та законам Республіки Крим. Саме з цих причин Президент України відмінив ряд указів Президента Криму.

Спроби подати нормальний процес удосконалення зв'язків між владними структурами України і Криму в спотвореному вигляді аж ніяк не сприяють створенню ділової атмосфери та стабільності, необхідних для економічних перетворень у цьому регіоні України.

Прес-служба наголошує, що Президент Криму та його оточення своїми діями не лише не сприяють розвиткові дружніх, добросусідських відносин між Україною і Росією, але й прагнуть вносити в них елементи непорозуміння.

Прес-служба Президента України і Кабінету Міністрів України ще раз підтверджує, що Президент України як гарант Конституції і прав громадян України діяв і діятиме в рамках Конституції і законів України, в інтересах усього українського народу, в тому числі і населення Республіки Крим.

Час — московський

З переходом Криму на московський час у Ялті повністю заблоковані українські радіо- та телепередачі й тепер українська інформація сюди практично не доходить. Курортне місто досі має автономний вихід на Москву. Про це повідомила прес-служба «Просвіти», посилаючись на голову координаційної ради Конгресу українців Південного Криму Т. Козлову.

Українські журналісти не мають змоги для правдивого інформування населення Криму, а редактор українського радіо в Ялті Ганна Гуленко зазнає грубого цькування, їй загрожує безпідставне звільнення з роботи.

Стабілізації української державності чиниться відвертий спротив з боку службових осіб півострова. Так, у телевиступі 4 квітня цього року міністр освіти Криму добродій Романенко заявив, що кримські діти не можуть вивчати історії України за підручниками, виданими у Львові. Отож досі школярі Криму вивчають історію України за старими радянськими підручниками.

Вибори Президента стартували?

5 квітня в Палаці хіміків Чернігова відбулися збори громадян, 515 з яких висунули Леоніда Кучму претендентом на кандидата в Президенти України...

Сергій ПАВЛЕНКО.

Продиктовано в номер

Дипломат гостював у військових

Нещодавно Західну групу військ, дислоковану в Німеччині, відвідав посол України у ФРН І.Пісковий. У розмові з головнокомандувачем ЗГВ генерал-полковником Н.Бурлаковим обговорювали питання, пов'язані з виведенням військ з німецької території, соціальним влаштуванням військовиків — українських громадян, кілька тисяч яких тут служать, фінансуванням будівництва житла в Україні для ветеранів війни в Афганістані тощо. У центральному військовому госпіталі Західної групи військ, що неподалік Берліна, посол зустрівся з українськими дітьми, які проходять курс обстеження і реабілітації в спеціальному центрі на запрошення командування ЗГВ.

Бомбардування і наслідки

Як відомо, наприкінці минулого тижня сили сербів у Боснії вчинили артобстріл міста Горадже, в такий спосіб порушивши досягнену з мусульманами домовленість про припинення вогню. Така інформація надійшла від військового представника ООН у регіоні боснійського конфлікту.

У відповідь на такі дії сербів літаки НАТО завдали бомбового удару по їхніх позиціях поблизу Горадже. «Це було вчинено з метою надання підтримки службовцям Об'єднаних Націй в оточеному сербами місті», — йдеться в спеціальному комюніке, розповсюдженому після бомбардування штабом об'єднаних військових сил НАТО в Неаполі. Офіційний представник Пентагону повідомив, що операцію здійснювали два винищувачі-бомбардувальники Ф-16, приписані до військової бази США у місті Авіано на півночі Італії.

Водночас командування герцеговинського корпусу армії боснійських сербів заявило, що авіаударів було завдано по двох цивільних об'єктах, розташованих далеко від лінії фронту.

Газета висловила думку

Впливова американська газета «Вашингтон пост» вмістила нещодавно передову статтю під заголовком «Сполучені Штати побоюються російської біологічної зброї». За словами її автора Дж.Сміта, «адміністрація Клінтона переконана, що російські вчені не припиняли зовсім робіт над створенням біологічної зброї». Це твердження частково грунтується на проведених нещодавно США й Великобританією інспекціях найбільших біологічних дослідних центрів Росії. Відповідну таємну інформацію надав також спецслужбам США один з провідних спеціалістів російської ядерної програми, котрий торік утік до Сполучених Штатів.

Зв'язки, схоже, поновлюються

Комплекс питань, пов'язаних з відновленням переговорів щодо правового статусу Придністров'я, обговорили на недавній зустрічі Президент Молдови М.Снєгур та придністровський лідер М.Смирнов. Вони дійшли висновку, що переговорний процес відбуватиметься за посередництва місії НБСЄ та Росії. Під час зустрічі домовлено про активізацію взаємодії двох сторін з метою відновлення зв'язків та співробітництва у всіх сферах господарсько-економічного життя. Щоб реалізувати такі плани, заявили учасники наради, потрібно створити експертно-робочі групи для підготовки пакету відповідних документів.

Щоб скандал не заважав роботі

Про намір залишити свій пост прем'єр-міністра Японії оголосив глава японського уряду М.Хосокава. Причини такого рішення, за його словами, криються у спаді популярності нинішнього кабінету та скандалі довкола причетності глави уряду до фінансових махінацій. Прийняти таке рішення, зауважив М.Хосокава, його змусили побоювання, що суперечки між опозицією та членами правлячої коаліції навколо скандалу завадять парламентові прийняти державний бюджет. Найбільш вірогідним наступником М.Хосокави називають нинішнього міністра закордонних справ країни Ц.Хату.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

Собкори повідомляють

Пісень — дедалі менше, хліб — дедалі дорожчий

Чергове підвищення цін на хліб, приблизно на 40 відсотків, очікується в Киргизстані. До останнього часу це був один із небагатьох продуктів, вартість якого частково відшкодовувала держава. Але сьогодні вона не в змозі це зробити через прогресуючу інфляцію, а також через витрати на закупівлю в інших республіках зерна. Щоправда, урядом передбачено виділити 250 мільярдів сомів для адресної підтримки малозабезпечених категорій киргизстанців. А таких у країні — 1 мільйон 700 тисяч — майже половина всього населення республіки. Решті доведеться самостійно зводити кінці з кінцями.

Хоч би ким ти був, плати, якщо винен

Міський суд Бішкека розглянув скаргу відправленого недавно у відставку глави уряду Киргизстану Турсунбека Чингишева. Після повторного розгляду справи залишено в силі попереднє рішення одного з районних столичних судів, який зобов'язав екс-прем'єра, котрий завдав публічної образи кільком депутатам, виступити по телебаченню та радіо з вибаченнями, а також заплатити кожному з ображених по 100 сомів морального відшкодування.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Російський газ у обмін на молдавські помідори

Про бартерні розрахунки за отриманий газ оголосив Держдепартамент Молдови з газифікації. 127 млрд. рублів заборгувала республіка російському концернові «Газпром». Через дефіцит коштів Молдова буде розраховуватися з Росією сільськогосподарською та промисловою продукцією.

Зі слів заступника директора Держдепартаменту з газифікації Н.Лесника, поставки з республіки вже почалися. Плодоовочеві консерви, вино-коньячні вироби, меблі, морозильники й пральні машини з маркою місцевих підприємств загальною вартістю 13 млрд. рублів уже пішли на ринок Росії. Готується до відправки партія товарів ще на 18 млрд. рублів. Держдепартамент з газифікації сподівається цим відстрочити або й зовсім ліквідувати можливість відключення природного газу, що його отримує Молдова з Росії.

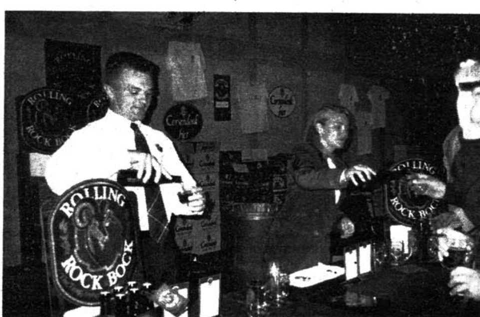
Ситуація, в якій опинилася промисловість і населення республіки, ускладнюється тим, що через гостродефіцитні вугілля та мазут котельні молдавських міст минулої зими працювали на газі. У Молдові лише 10 відсотків населених пунктів підключені до природного газу. Населення інших використовує балони зі зрідженим газом, якого не вистачає і найближчим часом удосталь не буде. До того ж, сьогодні балони далеко не кожному по кишені, бо вартість одного дорівнює трьом мінімальним заробітним платам.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Фотофакт

Чи куштували ви пиво з перцем, а можливо, з іншими спеціями? Ствердно відповісти на це запитання, схоже, змогли б ті, хто відвідав міжнародну виставку продукції пивних компаній, що відбулася в Нью-Йорку. Більш як 50 виробників напою із ячменю з 10 країн світу рекламували різні сорти свого товару в павільйоні найбільшого у Сполучених Штатах виставочного комплексу. «Головна мета експозиції, — на думку одного з її організаторів Д. Коллінза, — запропонувати шанувальникам пива нові сорти цього популярного напою. А простіше, дати людям весело й змістовно провести вільний час».

На знімку: в центрі зали, вздовж стін пивні ряди, де можна скуштувати пива з усього світу.

Фото ІТАР-ТАРС.

ГЕРОЇ МІСТА-ГЕРОЯ

Одеса відзначила 50-річчя з дня визволення від фашистських загарбників.

В урочистостях, що відбулися тут, одесити згадували не тільки квітень 44-го, а й серпень-жовтень 41-го. І вшановували не лише визволителів, а й тих, хто захищав місто на початку війни. Так вирішили заздалегідь: у ці весняні дні віддати належну шану кожному з 6 тисяч учасників оборони й визволення Одеси, які нині мешкають у місті. А також численним гостям, серед яких теж є ті, й ті. І тим, хто в дні окупації Одеси боровся з поневолювачами в підпіллі чи в партизанах. І хто за лічені дні, місяці зумів відбудувати зруйновані підприємства Одеси, щоб вони могли швидше дати потрібне фронту, де ще йшла боротьба із зайдами... Все це, безперечно, цілком закономірно. Бо йдеться про людей, які стояли біля витоків Великої Перемоги.

...Пояс Слави. Підковою охоплюючи місто біля моря, він став вічним пам'ятником тим, хто протягом 73 діб відтягував на себе 300-тисячну армію ворогів і в тяжких, виснажливих боях значно знесилив її, розвіявши фашистський міф про неминучість блискавичної перемоги на Сході. Тут, на колишніх передових рубежах оборони, біля обелісків Слави ветерани зустрічаються з одеситами молодшого й середнього поколінь. Їм є що згадати, є що розповісти своїм онукам — робітникам і студентам, солдатам і школярам. Не забуті імена кулеметниці Н.Онілової і командира полку морської піхоти Я.Осипова, снайпера Л.Павличенко й командувача Окремої Приморської армії І.Петрова, піхотинця Я.Бреуса й командира Одеської військово-морської бази Г.Жукова, артилериста В.Барковського й командира бойового корабля В.Єрошенка, багатьох інших героїв. У пам'ять про полеглих лягають до підніжжя обелісків весняні квіти. У ці ж дні чимало одеситів — і зовсім юних, і літніх — беруть участь у 100-кілометровому туристському переході по Поясу Слави, присвятивши його 50-річчю визволення Одеси.

Ще одне місце численних зустрічей, зворушливих спогадів — приміське село Нерубайське, де біля входу в знамениті одеські катакомби розташовано Музей партизанської слави. Фашисти, які відчули партизанське протистояння на Поліссі, аж ніяк не очікували на нього в степовому Причорномор'ї. Та в Одесі, на її околицях в роки окупації було створено п'ять партизанських загонів, більш як чотири десятки підпільних патріотичних груп. За своє пристановище чимало з них обрали катакомби, звідки робили сміливі нальоти на гітлерівців. Фашисти схопили легендарного командира загону В.Молодцова (Бадаєва) й кількох його бійців, після тортур і допитів стратили їх. Але на місце загиблих ставали нові патріоти. І коли наприкінці березня — на початку квітня 1944 року розгорнувся наступ за визволення Одеси, партизани й підпільники багато зробили, щоб врятувати заміновану Одесу від цілковитого знищення.

Святкові урочистості відбулися в театрі опери і балету імені Т.Шевченка та на площі імені 10 квітня. Не раз і тут, і в інших місцях лунала в ці дні відома мелодія, де йдеться про те, що місто тоді лиш стає героєм, коли став героєм солдат. Місто-герой Одеса прагне достойно вшанувати тих, хто кров'ю і потом творив її славу.

***

З 50-річчям визволення міста і області від німецько-фашистських загарбників одеситів тепло привітав Президент України Л.Кравчук.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Культура

Йов Кондзелевич — волинський Рафаель

Перед тим, як їхати в село Білосток Луцького району, я ще раз пройшовся залами музею Волинської ікони, в якому експонується кілька робіт відомого українського іконописця кінця 17-го — початку 18-го століть Йова Кондзелевича. Працівниця художнього відділу Тамара Левицька розповіла, що ікони «Спас», «Христос-учитель», дві невеликі за розміром — «св.Павло» і «св.Іоан» належать пензлю Кондзелевича. Ще одна ікона — «Великомученик-Георгій» серед мистецтвознавців викликає суперечку. Художниця-реставратор з Луцька Леся Обухович, яка вивчає творчість Кондзелевича, вважає, що саме ця ікона — одна з ранніх його робіт.

Деякі дослідники творчості майстра припускаються думки, що саме на іконі «Спас» серед серафимів і херувимів є автопортрет художника. Ікону було знайдено в селі Городище Луцького району, яке знаходиться поблизу села Білосток. А в Білостоцькому Хрестовоздвиженському монастирі Йов Кондзелевич перебував від 19-го року свого життя. Звідси й походять його перші малярські роботи.

Один з дослідників творчості Кондзелевича — Павло Жолтовський у праці про долю іконописця пише так: «У молоді роки Кондзелевич приїхав на Волинь, до самої смерті жив у Луцьку, де він, можливо, викладав у братській школі, а головним чином — у Білостоцькому монастирі, який засновано у 1636 році луцьким земським писарем Семеном Гулевичем Воютинським. До вісімнадцятого сторіччя цей монастир вважався оплотом православ'я і був єпископською резиденцією. При монастирі існувало училище для дітей». На картині Кондзелевича «Вознесіння» сучасники змогли прочитати: «Недостойний монах Йов Кондзелевич, законник Білостоцького монастиря, рукою власною зробив у березні 1705 року». У Харківському історичному архіві свого часу було знайдено ряд документів, які засвідчили, що Йов якийсь час був ігуменом Луцького братського монастиря. Крім того, акти Луцької градської книги 1710—1713 років згадують про нього як ігумена Луцького братського монастиря. Кондзелевич брав участь в акті обрання Кирила Шумлянського в сан Луцького і Острозького єпископа у 1710 році. Як ігумен Луцького братського монастиря Йов Кондзелевич поставив свій підпис третім у списку учасників виборів.

Це є свідченням того, що Кондзелевич для свого часу був високоосвіченою людиною, провідним діячем Луцького братства, свідомим громадянином землі української, захисником православ'я на Волині. Але насамперед він був живописцем.

Якщо коротко про його біографію, то народився Йов Кондзелевич близько 1667 року в Жовклі неподалік Львова. Деякі дослідники його творчості вважають, що на той час там перебував польський король Ян Собеський, при якому діяла одна з кращих у Європі школа малярства. Саме в ній і навчався Кондзелевич. Є й інші припущення: він дістав мистецьке виховання в Києві та за кордоном. Спірні думки. Єдине, на чому сходяться всі дослідники його творчості, маляр мав високу фахову підготовку.

Найбільш раннім твором Кондзелевича мистецтвознавці вважають фрагменти іконостасу Білостоцького монастиря, що складаються із зображення шести апостолів та ікони «Успіння». Напевно, для виконання цієї роботи і був запрошений на Волинь дев'ятнадцятирічний іконописець. З того часу все його довге подвижницьке життя пройшло на волинській землі. В 1695 році він виконує кіот для Загорівського монастиря із зображенням Іоакима та Анни, Трійці, Хрещення, мучениці Варвари, архідиякона Стефана. В 1698—1705 роках, очолюючи групу іконописців, працював над живописними роботами для Скит-Манявського монастиря. Найголовнішу частину — Богородчанський іконостас — зрілий майстер робить сам і ставить під ним власний підпис. У 1722 році живописець знову працює в Загорівському монастирі. Тут він по-своєму трактує релігійні сюжети, переосмислює сталі церковні канони, наближається до реального життя. Наприклад, картина «Народження Марії» передає звичайні пологи в сім'ї волинського міщанина. Тут Кондзелевич виявляє себе не тільки як портретист, але і як блискучий пейзажист. Картини Загорівського іконостасу пізніше потрапили до церкви села Вощатин Володимир-Волинського району. У 1737 році майстер створив останню із своїх відомих робіт — «Розп'яття» для Луцького монастиря. Помер Йов Кондзелевич приблизно 1740 року. Деякі з дослідників вважають, що похоронений він у Луцьку.

На волинській землі великий митець залишив добрі сліди в Боблах, Турійську, Вощатині, Городищі. В селі Хорів Локачинського району є вівтар, розписаний Кондзелевичем. Але найкраще збереглася до наших днів церква Білостоцького Хрестовоздвиженського монастиря, яка і сьогодні є діючою приходською церквою села Білосток. Коли в'їжджаєш в це село, що розкинулося на незвичних для Волині пагорбах, то спершу бачиш хрести й бані Михайлівської церкви, а вже потім — її могутні стіни, що дихають історією. Касир церкви Ольга Ткачук люб'язно погодилася бути моїм гідом. Клацнули нові замки в нових дверях, вставлених у старі стіни, і я ввійшов у холодне приміщення колишньої помонастирської церкви... Саме на цьому місці був вівтар, розмальований Йовом Кондзелевичем. Поруч з вівтарем — дві дивовижної краси ікони: «Зішестя Святого Духа» і «Замилування». Вони являють собою канонічний релігійний живопис. Без сумніву, їх малював талановитий майстер. Хто він? Кондзелевич? Є в Михайлівській церкві ще кілька старих ікон, які дихають нерозгаданою таємницею. А оборонний вал колишнього монастиря, біла крейдяна гора з її цілющими джерелами — це ще не прочитана книга нашої історії. Саме звідси й почався злет талановитого іконописця Йова Кондзелевича, творчість якого — класичне надбання українського мистецтва. Тільки сумно, що на цьому місці немає пам'ятного знака, який засвідчував би, що саме тут жив і творив волинський Рафаель.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Луцьк.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

Про допомогу на поховання

У зв'язку з підвищенням роздрібних цін на ритуальну атрибутику та послуги на поховання Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Установити, що

у разі смерті громадянина, що перебував у трудових відносинах з підприємством, установою, організацією, працівника, який втратив роботу у зв'язку зі змінами в організації виробництва і праці, в тому числі з ліквідацією, реорганізацією або перепрофілюванням підприємства, установи, організації, скороченням чисельності або штату працівників, за яким зберігалася середня заробітна плата за попереднім місцем роботи на період працевлаштування, але не більш як на три місяці, особи, яка не перебувала у трудових відносинах, але сплачувала страхові внески, аспіранта, докторанта, клінічного ординатора, студента вузу очної форми навчання, учня професійного навчального закладу виплачується допомога на поховання у розмірі двадцяти мінімальних заробітних плат. Допомога надається за рахунок коштів фонду державного соціального страхування. В такому ж розмірі надається допомога на поховання особи, що перебувала на утриманні вищезгаданих громадян;

у разі смерті пенсіонера виплачується допомога на поховання у розмірі двомісячної пенсії померлого, але не менше двадцяти мінімальних заробітних плат за рахунок коштів, з яких виплачувалася пенсія;

у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні, виплачується допомога на поховання у розмірі двадцяти мінімальних заробітних плат. Допомога надається за рахунок коштів Державного фонду сприяння зайнятості населення;

у разі смерті особи, яка не належить до зазначених вище категорій, допомога на поховання виплачується за рішенням місцевої Ради народних депутатів у розмірі до двадцяти мінімальних заробітних плат з урахуванням її матеріального становища за рахунок коштів місцевих бюджетів.

Допомога на поховання виплачується сім'ї померлого або особі, яка здійснила похорон.

2. Сім'ї померлого, у якого середньомісячний дохід на одного члена сім'ї за попередній квартал не перевищував десяти мінімальних заробітних плат, крім допомоги, зазначеної у пункті 1 цієї постанови, надається додатково грошова допомога на поховання у розмірі десяти мінімальних заробітних плат за рахунок коштів, з яких виплачувалася допомога на поховання.

3. Міністерству соціального захисту населення, Міністерству фінансів, Міністерству праці, Державному комітетові по житлово-комунальному господарству за участю Фонду соціального страхування та Пенсійного фонду розробити і затвердити порядок виплати допомоги на поховання.

4. Визнати такими, що втратили чинність:

пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 11 липня 1992 р. № 390 «Про відшкодування витрат, пов'язаних із похованням померлих громадян похилого віку» (ЗП України, 1992 р., № 8, ст.186);

пункт 5 постанови Кабінету Міністрів України від 2 грудня 1993 р. № 974 «Про заходи у зв'язку з підвищенням мінімального розміру заробітної плати».

Виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра України
Ю.ЗВЯГІЛЬСЬКИЙ
Міністр Кабінету Міністрів України
І.ДОЦЕНКО

30 березня 1994 р.

Дамы и господа!

Акционерное общество «УКРСИБИНКОР» сообщает о собрании акционеров, имеющих пакет из 10 акций и более, которое состоится 15 апреля 1994 г. в 10 часов в ДК «Строитель» по адресу: г. Харьков, пл. Руднева, 19.

Регистрация с 9 часов.
Телефон для справок 21-34-19.

Шановні передплатники!

На підставі телеграми акціонерного товариства «Правда интернэшнл» та двосторонньої домовленості між акціонерним товариством та УОПЗ «Укрпошта» на газету «Правда» була відкрита передплата на перше півріччя 1994 року.

Але протягом першого кварталу поточного року АТ «Правда интернэшнл» не було вирішено питання друкування газети в Україні. В зв'язку з цим в Україні в першому кварталі газета вийшла всього три рази.

Після неодноразових звернень УОПЗ «Укрпошта» до акціонерного товариства одержана інформація про економічну недоцільність друкування газети в Україні та закриття прийому передплати з поточних місяців і анулюції передплачених тиражів на перше півріччя.

В той же час виробничим об'єднанням «Укрпошта» вирішується питання з АТ «Правда интернэшнл» про прийом передплати на газету на друге півріччя 1994 року згідно з умовами Каталогу ЦРПА «Роспечать».

УОПЗ «Укрпошта».

З пошти

Без віри не можна жити...

Україну роздирають міжконфесійні чвари. Як досягти миру, спокою, злагоди? Про це думки наших дописувачів.

Закон Божий — єдиний

Багато разів чула по радіо, читала в газетах про незалежну українську церкву. Ніяк не можу збагнути, від кого вона має бути незалежною — від Бога, від людей? Адже Ісус Христос залишив нам одну церкву, одну віру для всіх народів світу. Всім віруючим треба об'єднатися навколо єдиного Закону Божого. Поки ми цього не зрозуміємо, нас роздиратимуть негаразди і міжконфесійні чвари.

Марія ДАНИЩУК.

Ланчин
Надвірнянського району
Івано-Франківської області.

Чи на добро нам сьогодні розкол?

Поволі оживаючи від страхіть минулого, люди намагаються відродити віру своїх предків, просять повернути їм храми, відбудувати зруйновані. Навіть почалося було зближення братніх віросповідань. Жила радісна надія на народження єдиної української християнської церкви. І раптом стався розкол. Але ж розкол між віруючими — це і розкол між усіма людьми. Чи цього нам сьогодні треба?

Іван КУЧЕРЯВИЙ.

Нові Петрівці
Вишгородського району
Київської області.

Подалі від Москви та Рима

Навіть у глибинці України Московський патріархат намагається забрати наші церкви. Тільки в нашому районі на місцях зруйнованих Москвою храмів збудовано нові, але московські попи забрали їх під своє володіння. Під час служби моляться «за землю русскую», Алексія. Слово українське їм чуже. Вони кажуть, що українська мова — це базарна мова і нею гріх молитися. А нам потрібна єдина українська церква, яка належала б Києву, а не Москві чи Риму.

Ганна ДОБРИНСЬКА,
Петро КОРНІЙЧУК,
Іван ВЕРЕС.

Кураш
Дубровицького району
Рівненської області.

Запорука добробуту — в нашій єдності

Для блага України необхідно об'єднатися всім християнським конфесіям в єдину православну церкву з власним патріархатом. Створена ще за Володимира Великого православна церква уособлювала єдність і могутність Київської Русі (Москви тоді ще не було). Розрив у християнському світі стався під натиском численних ворогів, які прагнули знищити Київську Русь і нав'язати народу іноземне панування. Кожен повинен зрозуміти, що тільки єдність усіх віруючих дасть народові і кожному громадянинові мир і благополуччя.

Н.ПАНЧЕНКО,
професор.

Одеса.

Ворожнеча — на руку силам зла

Чому більшість держав мають свою національну церкву, а Україна не має? Чи не тому в Україні панують розбрат та чвари між конфесіями? І ніхто з віруючих не задумується, що все це на руку силам зла. Люди належать до різних церков, хоч розуміють, що Господь — єдиний. То що ж головне: віра в Отця Небесного чи приналежність до різних конфесій? Задумайтесь над цим, люди, і ви зрозумієте: шлях, істина, життя — це Ісус Христос, а не ворогуючі митрополити.

П.ГАРАЗДІЙ.

Сваричеве
Івано-Франківської області.

Спорт

ДЛЯ КОГО ОБМІН ВИГІДНІШИЙ?..

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 23-й тур. «Кремінь» — «Шахтар». 0:0. Татулян (Київ). 10000. **«Таврія» — «Карпати».** 2:0. Шевченко (Київ). 1100. Волков, 34 (1:0), Фурсов, 65(2:0). **«Нива» (Тернопіль) — «Дніпро».** 2:2. Мельничук (Сімферополь). 20000. Коновалов, 38 (0:1), Гашкін, 41 (1:1), Гашкін, 82 (2:1), Максимов, 85(2:2). **«Чорноморець» — «Металург».** 1:0. Сельменський (Ужгород). 3500. Парахневич, 35 (1:0). **«Кривбас» — «Металіст».** 0:1. Авдиш (Сімферополь). 5000. Шинкарьов, 83(0:1). **«Торпедо» — «Динамо».** 0:0. Хіблін (Хмельницький). 8000. **«Нива» (Вінниця) —«Верес».** 2:1. Стоян (Алчевськ). 8000. Паляниця, 70 (0:1), Миколаєнко, 76, з пенальті (1:1), Миколаєнко, 78, з пенальті (2:1). **«Зоря-МАЛС» — «Темп».** 1:0. Косолапов (Харків). 3000. Коробченко, 55 (1:0). **«Волинь» —«Буковина».** 2:0. Зань (Львів). 2300. Мозолюк, 20 (1:0), Мозолюк, 65 (2:0). На 65-й хв. Круковець («Волинь») не реалізував пенальті.

	В	Н	П	М	О
Динамо	16	7	0	44—17	39
Чорноморець	14	5	4	36—18	33
Шахтар	13	6	4	41—21	32
Дніпро	12	5	6	38—23	29
Карпати	11	6	6	23—18	28
Нива Тр.	9	7	7	30—18	25
Торпедо	8	8	7	19—21	24
Верес	7	10	6	24—20	24
Таврія	8	7	8	29—23	23
Темп	8	7	8	22—20	23
Кривбас	8	6	9	17—18	22
Нива Вц.	8	6	9	24—29	22
Волинь	7	8	8	20—19	22
Зоря-МАЛС	6	4	13	15—32	16
Кремінь	4	6	13	13—27	14
Буковина	4	5	14	14—31	13
Металург	3	5	15	12—37	11

У турі забито 14 м'ячів. На стадіонах побувало 60900 глядачів. Лідери серед бомбардирів: Леоненко («Динамо») — 13 м'ячів, Гусейнов («Чорноморець») — 12, Матвєєв («Шахтар») — 11.

Кияни і донеччани провели невиразні матчі на виїзді, задовольнившись нульовими нічиїми з суперниками-середняками. З цього і скористався «Чорноморець», який відтіснив «Шахтар» з другого місця на третє. Втім, слід зазначити, що й одесити ціною неабияких зусиль здобули мінімальну перемогу над аутсайдером.

Взагалі, простежується тенденція до активізації команд, які перебувають на краю прірви. Напередодні туру розмовляв з одним із тренерів «Металіста» Віктором Удовенком. Дізнався від нього про численні біди популярного клубу. Але в тій розмові були й нотки оптимізму.

— Останнім часом нам вдалося зміцнити склад досвідченими гравцями, — сказав Віктор. — Відчуваю, що ось-ось почнемо поступово зводитися з колін...

І от, як бачимо, слова тренера стали пророчими. Харків'яни грамотно зіграли в Кривому Розі, де місцевий «Кривбас» ні перед ким не знімає капелюха, та здобули хоч і скромну, але таку бажану, особливо в моральному плані, перемогу. Нехай на мене не ображаються прихильники криворізьких футболістів, але й вони, гадаю, погодяться з тим, що прикро буде, якщо в Харкові — місті славних футбольних традицій — розвалиться популярний клуб...

А найцікавішим за сюжетом був, безперечно, матч у Тернополі. Рахунок відкрили гості. Проте вихованці Леоніда Буряка поступатися вочевидь не збиралися. Їхній гравець Гашкін спершу зрівняв рахунок, а потім і вивів своїх уперед. До речі, цей футболіст перейшов до Тернополя з московського «Спартака», куди в свою чергу поїхав Тернавський. Поки наш земляк, як на мене, в столиці сусідньої держави нічим особливим не відзначається. А от москвич, схоже, прижився в Тернополі. То для кого ж, спитати б, цей обмін вигідніший?

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«ПРИКАРПАТТЯ»: ШІСТЬ ІЗ ШЕСТИ

Перша ліга. 24-й тур: «Прикарпаття» — «Скала» — 2:0 (Турянський, 7, 32). «Закарпаття» — СК «Одеса» — 1:4 (Когутич, 44 — у господарів; Мокан, 6, Мусолітін, 43, Гущин, 51, 64 — у гостей. На 19-й хвилині Когутич не реалізував пенальті). «Карпати» — «Артанія» — 3:2 (Дудник, 7, 15, Карібов, 71 з пенальті — у господарів; Литвинов, 31, Затишний, 71 — у гостей). «Динамо-2» — «Евіс» — 3:1 (Шевченко, 24, 46, Шаран, 44 — у господарів; Кудлюк, 75 — у гостей). «Дніпро» - «Металург» — 0:2 (Ганага, 10, Олійник, 80). «Хімік» (Сіверськодонецьк) — «Хімік» (Житомир) — 0:0. «Сталь» — «Десна» — 1:0 (Чайка, 24), ФК СБТС — «Ворскла» — 2:1 (Теслик, 43, 60 — у господарів, Стріляний, 88 — у гостей). «Нафтовик» — «Поліграфтехніка» — 1:0 (Захаров, 88).

Мабуть, для лідерів, за винятком «Прикарпаття», це був «чорний» день. Навіть черкаський «Дніпро», який намагався перед своїми прихильниками реабілітуватися за поразку на своєму полі у попередньому турі, поступився несподівано «Металургові». Втім, з успіхів нікопольської команди згодом дивуватися не будемо, бо плідна праця молодого тренера Павла Яковенка дає гарні плоди.

Міцним горішком для «Евіса» виявилася динамівська команда. У першому колі миколаївці на своєму полі зіграли з киянами внічию. Здавалося, у Києві лідерові вдасться здобути четверту перемогу поспіль у другому колі. Не вдалося. Для миколаївців справжнім сюрпризом була поява у складі «Динамо-2» Володимира Шарана, який не тільки вдало диригував грою, а й забив красень-гол зі штрафного удару. Варто відзначити бомбардирські якості 19-річного Андрія Шевченка, який у другому колі вже забив чотири м'ячі. І я не дуже здивуюсь, коли незабаром побачу Андрія у складі першої динамівської команди.

Футболісти «Поліграфтехніки» у матчі з «Нафтовиком» намагалися будь-що здобути очко. Та «Нафтовик», який кинувся навздогін за групою лідерів, вирвав перемогу.

Отже, після 24-го туру визначився одноосібний лідер — «Прикарпаття», у якого 33 очка. По 31 залишилося у «Евіса» і «Поліграфтехніки», «Дніпро» і «Сталь» мають по 30 очок.

У суперечці бомбардирів лідирує Турянський з «Прикарпаття», на рахунку якого 16 м'ячів.

Матчі 25-го туру відбудуться 17 квітня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Лише результати

Футбол. Першість країни. Друга ліга. 26 тур. «Азовець» — «Дружба» — 0:1, «Газовик» — «Чайка» — 0:0, «Галичина» — «Войковець» — 1:0, «Дністер» — «Меліоратор» — 1:0, «Зірка-Нібас» — «Титан» — 1:0, «Рось» — «Чорноморець-2» — 0:0, ФК «Бориспіль» — «Таврія» — 2:0, «Явір» — «Бажановець» — 2:1, «Нафтохімік» — «Медіта» — 1:0, «Шахтар» — «Динамо» — 1:1, «Металург» —«Вагонобудівник» — 1:0.

Хокей. Національний чемпіонат. У фінальній частині турніру змагатимуться три київських колективи: «Сокіл», ШВСМ і юніори «Сокола». Ці команди й розіграють звання чемпіона.

СПОРТ ЯК РЕАБІЛІТАЦІЯ

Близько трьох років тому в Києві було створено футбольний клуб «Україна» з інвалідів-ампутантів, членами якого переважно стали «афганці». Зрозуміло, що той футбол, в який грають хлопці, докорінно відрізняється від звичайного. У ньому свої правила гри. Приміром, воротар обов'язково мусить бути одноруким, а гравці — на милицях і без протезів... Об'єднавшись у команду, інваліди війни в Афганістані тим самим створили умови для власної реабілітації.

Клуб встиг уже зарекомендувати себе. Так, узимку на турнірах з міні-футболу в Москві, в якому брали участь 12 кращих команд СНД — серед них: «Маго-нат» з Ташкента — дворазовий володар Кубка світу, «Спартак» з Москви, «Зеніт» з Іжевська, «Ірістон» з Владикавказа та інші, — хлопці зайняли третє місце і виборол приз «За прогрес від турніру до турніру».

Звичайно, проведення подібних турнірів вимагає чималих коштів. Саме тут прийшли на допомогу Українська спілка ветеранів війни в Афганістані, компанія «Колумбус» та фонд приватизації «Дарниця».

Нині збірна команда України, кістяк якої складає клуб з Києва «Україна», готується до відкритого кубка Росії. Побажаймо успіхів нашій команді.

Володимир СНІТКО.

Репліка фейлетоніста

ЖМЕРИНСЬКА ТРІЙКА

Свого часу Остап Бендер прославив Жмеринку на весь світ. Сьогодні тут не скуповують стільців і не шукають золотого скарбу. Одначе, як за часи Ільфа і Петрова, можуть усе: ба, навіть церкву обікрасти! А суд, міліція і прокурори, бачите, мовчать — бо благоденствують!

Жмеринський правовий хаос і правове безмежжя зайшли вже так далеко, що навіть Богові з ангелами розсудити цих «добродійних» правників неможливо.

Тож за домаганням справедливості настоятеля храму Святого Миколая м. Жмеринки отця Мирослава Сороку можуть зачинити в камеру на 10 діб лише за те, що 25 жовтня 1993 року біля 9-ої години, перебуваючи в приміщенні Жмеринського РВВС, на вимоги дільничного інспектора зайти в кабінет для вручення йому повістки гр. Сорока М.В. категорично відмовився виконати вимоги і покинув приміщення РВВС. На зауваження дільничного інспектора не реагував, чим виказав свою неповагу до правоохоронних органів, яка виявилася в злісній непокорі законним вимогам працівника міліції.

Вбачаючи в діях гр. Сороки М.В. ознаки правопорушення, передбаченого ст. 185 КПК України, враховуючи, що до адміністративної відповідальності притягується вперше, доходів на даний період не має, керуючись ст. 185, ст. 221 КПК України, суд ухвалив: «Сороку М.В. піддати адміністративному арешту строком на 10 діб. Строк відбуття покарання відраховувати з 12 години 2 листопада 1993 року. Постанова оскарженню не підлягає.» Підпис — народний суддя В.М.Антал.

Отож у городі бузина, а в Києві дядько... Таку постанову не складе навіть студент другого курсу юридичного факультету. Таке можливе лише в юриспруденції правників жмеринської трійки. Тут владно повертають закон, як дядько воза, суд, міліція і прокуратура.

Олександр САКУРА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 315515

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311067.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».